
GUBERNATORKA (2) *sb f*

Pierwsze a pochylone, końcowe jasne; e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w gubernator).

sg N gubernatorka (1). ◇ I gubernatorką (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w. (jeden z tych samych przykładów).

Kobieta rządząca krajem w imieniu i w zastępstwie króla (2) : z Krakowa zarazem się do Węger wrocił/ Matkę swoją Helizbietę Polkę/ Siostrę niebożczyką Kazimierza Krola/ Gubernatorką na swym miejscu w Polzce zoltawifzy (marg) Gubernatorką w Polzce. (-) StryjKron 452.

Synonim: rzedzicielka.

KW